

(א) צ"מ נו; (ב) [צס"י לטעון],
(ג) [צ"ל האיש מקדש], (ד) אולי
צ"ל והכי פירוש,

הגהות הב"ח

(א) גמ' לא ח"ל הכי לא לא
הוא הדין: (ב) שם לעולם
אימא לך בשאין עודן עליו:
(ג) רשב"ם ד"ה ומשני וכו'
הדמים ראייה היינו: (ד) ד"ה
בעודן וכו' נחום המדי
לרצנו:

מוסף תוספות

א. א[ת] איתא דמתנה,
לוי למימר לוי פבשרו,
והיה קין שאן קינו
עקבו. כס הכרזי מרגיש, כי
הוא מסת עתיד היה זה
שואמר לשם קין, א"י
לשם פקדון ביתהוה. מוס'
י.ד. ש. שנינו ראו לא
לכריכה ואל למשאוי לה
הפירות ומדעתה, והא דתנן
מכר את הקרון לא מכר את
הפירות ואקומנא לה
בשואן אדוקין, כי א"ע
הקרון וא"י ראי כלסוס
בזמן תמונה מושבית כי
מ"מ הפירות ראיות
הפירות למשאוי לה
הקרון. רעני יונה.
דמדקא אצל מרתה
ואומר אבל אונק ומדעת
ה"ש מכורש ש"י דאפ'
א"י צדן עליו מכורש.

רבינו גרשום

[illegible]

ה"ג וז"ס ביטול מקח לרבנן לית להו. כלומר לאונאה ודאי אית
 להו דמן המורה היא דכתיב לא מוני (ויקרא כה) אבל ביטול מקח לית
 להו אלא סבירא להו יותר משמות כשמות עממה דמי וקנה ומחזיר
 אונאה. והספן. בפרק הזהב [ב"מ טו: ר'] יהודה אומר המוכר ס"ם בחמה
 ומרביתא א"ל להו. דיו אונאה ודאי.

לו ו'. ואמר' גממא [סס חזק] עד מהה לא
 הו' אונאה אמר אחימר עד כדי
 דמיהן דהיינו יתר משמות לא הו'
 אונאה אליבא דרבי יהודה ואפילו
 להחזיר אונאה אלא מחילה היא דעמיד
 איניש דוזין להו ציוקר ומדקאמרי
 ליה לא אמרו דזין להן אונאה אלא
 אלו המנוין במשנתנו בעדים ופטרת
 וקרקעות וטעמא לייף הכס מקראי
 אצל לכל מילי אית להו דין אונאה
 וצטוול מקח כך פירשו רבותינו. ולא
 נהירא דהא לא שמעינן להו מהכא
 דאית להו צטוול מקח ביתר משמות
 אלא ש"מ דאיכא אונאה ונריך להחזיר
 הדמים. וגראה בעיני לפרש כן ואי אין
 הדמים ראייה לקנות צקר עם הצמד
 אחמיא מתקיימת מכירה הצמד לגמרי
 שלא יחזיר לו זה כלום ללווק דמאונאתו
 שכן משמע לשון המשנה מכר את
 הצמד לא מכר את הצקר אצל מכירת
 הצמד מכירה מעלייתא היא ואמאי
 לא מציבעא דאונאתו היה לו להחזיר
 אילו נתאנה שנות אלא אפילו צטוול
 מקח ליהוי מן הדין דאית נתאנה יותר
 משמות טובא. וכי"ר רבנן לית להו לא
 החזרת אונאה בשמות אלא צטוול מקח
 ביתר משמות אלא בכל ענין קנה ולא
 יחזיר לו כלום שאין לנו לכופו צד"ד
 לכך אם אינו רוצה ללאת ידי שמים
 והסתן אמרו לו לא אמרו אלא את אלו
 אצל שאר דברים יש להן אונאה ונריך
 להחזיר ואמאי אמרינן במתניתין אין
 הדמים ראייה דמשמע שהמכירה
 התקיימה לגמרי ולא יחזיר לו מוכר
 ללווק מענותיו כלום והאי דקאמר
 גממא וכי"ר צטוול מקח לית להו לאו
 דוקא דהוא הדין דמאונאת שנות
 קפריך אלא משום דקפריך וליהוי
 צטוול מקח דרבותא קפריך מש"ה
 קאמר גמי וכי"ר צטוול מקח כו'.
 ומשני מאי אין הדמים א. היינו
 צטוול מקח שאין הדמים ראייה לקנות
 את הצקר להקפיים המכר אלא לא

מכר את הנקר ויבטל המקח משום אונאס יתר משפוט: כדאי
והלכך בטל מקח דמקח טעות הוא אצל כדאי שאין הדעת טועה
ומסתברא כתיורא אחרון וקמא שנינא דחיקא הוא: אימור מסנה
בגמרא מפרש להו: רבי יהודה אומר כו'. כולה מיפרשא בגמרא
חס וזו היא חמורא קמא אותה לי דיינו כמוכר את החמור סב
גב' מחלוקת. דתנא קמא ונחוס הדמי צללים העשויין למשו
החמור: ודומי. מרכבתא דנשי ודלקמן ובס הוא ממין משאוי
סבר. חמור לרכיב אדם עומד ולא למשאוי הלכך המוכר את
כלים העשויים לרכיבה כגון אוכף ומרדעת. ונחוס הדמי סבר ח
על גבן עשויין: אוכף ומרדעת. בין לרכיבה בין למשאוי: קילקא
רכיבה הן: הא לא אמר ליה. חמור וכליו אלא סמס מכר לו את ה
רבנן ולא נחוס הדמי אלא ע"כ באוקף ובמרדעת פליגי והא דריי
מיקנא קני נמי שק ודיסקא וכוומי: והא קמ"ל דאע"ג דאמר ליה
לזה רכבין: צעודן עליו. הא שק ודיסקא מחלוקת צעודן עליו
דליין מכורין ואפילו אוכף ומרדעת נמי איין מכורין אם איין
קנה: פ"ט ובזמן שאמר לו הוא וכל מה שעליו הרי כולן מכורין.
מה שעליו ואפ"ה קמני רישא דליין מכורין בכלל החמור עד דא"
מחלוקת הא מני רבנן היא. דאמרי לא מכר את כליו אע"פ שעוד
לא מכר מסתמא עד דא"ל בדידיא וכל מה שעליה. וכי היכי דפריך
פיריכה ממא דקתני וכל מה שעליה דמשמע צעודן עליו משה"
ורבי יהודה עתוי עליו מיה דהא קמני חמורך. כן כליו מכורין דמא
דחאמר מ"ה קאן דשענייהו דמיפלגי צעודן עליו למר מכר ולמר

וְבִי תִימָא אַרְבֵּנָן בִּישׁוּל מִקָּח אֵית דְּהוּ ב'ו'. הוּא מְלִי לְמִסְפָּךְ מִרְשָׁא דקַמְנִי אֱלוּ דְצִרִים שְׁאִין לֹהֵס אֲרֻנָּהּ הַעֲבָדִים וְהַקְרָקוּת כּו' מַכְלָל דְּשֹׁר דְּצִרִים יֵשׁ לֵהֶן אֲרֻנָּה אֱלָא מִשּׁוּם דְּהוּ מְלִי לְמִשְׁוִי הָא מְנִי יִיְהוּדָה הִיא: **אֲבָל** בְּכַדִּי שְׁאִין הֲדַעַת מְשׁוּעָה (זֶא אִמְסוּר) מִתְנֶה ב'ו'. אֲמִיר רִבְעִים דְּלִיבָא

לרבנן לית להו ולא
ההמוכר ס"ת בהמה
האמר לו "לא אמרו
מים ראה נמי דקתני
עית אימא כ"י אמור
מקח בכדי שהדעת
הן הדעת טועה לא
ה: **מתני'** המוכר
ליו נחום המדי ואמר
אומר פעמים מבורין
צד היה חמור לפניו
ור לי חמורך זה הרי
נא אין בלוי מבורין:
לוקח בשק ודיסקיא
ס סתם חמור לרכוב
ס סתם חמור למשאוי
ת קילקלי וחבק ד"ה
ליו אני מוכר לך ה"ז
מדרעת ואת הקילקלי
ל שק ודיסקיא וכומני
כל מה שעליה הרי
חמור וכליו הוא דקני
א"ל הכי לא (א) הוא
ליה חמור וכליו נמי
והא קמ"ל דאע"ג
שק ודיסקיא וכומני
רב פפא בר שמואל
א להו יבעודן עליו
עליו מודה להו נחום
אינן עליו מחלוקת
ליה רבנן לנחום ת"ש
מה שישלחו בני בולו

א בעודן עליו מחלוקת הא מני רבנן היא אלא אי אמרת
קת אבל בעודן עליו דברי הכל מכורין הא מני לעולם
לוקת ורבנן היא ואימא ובזמן שאמר לו הוא וכל מה
שמע רבי יהודה אומר פעמים מכורין פעמים שאינן
דקאמר תנא קמא קאי רבי יהודה לא רבי יהודה
מלמא

עם טועה. וספור בלבו סך שוה כגון שוה ה' צו' או צ' צו' במתניתין דלמד ששוה פרוטה אין קוין אותו במנה או מאתים. וי' יש לנו לומר דמתנה בעלמא הוא דהייב ליה: **ביתני' גליו.** **מכורין וז.** כמות שהיא עם כלים שעליה: **המכורין היא.** כלומר וסבירא ליה לרבי יהודה דאין כליו מכורין אפילו בעדן עליו: **מכור כגון שק** ודיסקיא ששזין א' ליטול בצדוק משאוי ודעת על האבא ויבשת כמשאוי דקתם חמור לרבינא אנשים קאי: **ואם** וסמור סתם לא מכר אותם כלים העשויין למשאוי אלא אותם ר' למשאוי עומד וקנה כולן גם האובך ומרדעת דלטעון משאוי וינגיל'ש לקשור האובך בחציסת החמור: **הבק.** פוטרי'ל. ורבי מור לא קנה את האובך ומרדעת. ואם איתא לעיולא הא מני לא רבנן היא: **לא הוא הדין דו'.** ורבנן היא ולא נחוס המדי דלנחוס **מכור וכליו.** לא איהי האי יתור לשון לטפויי שק ודיסקיא ולא קני שעת מכירה אבל בשאין עודן עליו מודה להו נחוס (י) לרבנן **או לא למאן בשאין עורין עליו מחלוקת.** ואפ"ה אובך ומרדעת ולין שק ודיסקיא וכומני ובע"כ בעדון עליו מיירי דהא קתני וכל הדיא וכל מה שעליו דקתני סיפא: **אי אמרם בשלמא בעדון עליו עליו:** **הא מני.** לא נחוס ולא רבנן דהא בעדון עליו מיירי ואפ"ה יאפא ה"ל לפרוכי מרישא דקתני בהדיא לא מכר אלא משום דעיקר גא פרוכי מינה דסיפא: **ס"ג רבי יהודה אומר פעמים מכורין דו'.** **ס' דלמר וז** למשמע כמו שהיא טעונה משי' כליו מכורין. ואמאי מכר ואמא איהו למימר פעמים מכורין דו' ולהכריע ביניהם: **אמא:** מילתא

(א) גי' רבינו זכאן הוא כמו שכ' התוס' כאן בשם יש ספרים וכפי' השני ש

כב א מ״י פ״ג מהל' מביב' הל' חופ״ג הל' יג סמג לאור קע טוש״ע ח״מ ס׳ רכ סט״ו:
כג ב מ״י פכ״ז מהל' מביב' הל' א סמג עשין פכ טוש״ע ח״מ ס׳ רכ סעיף ח:
כד ג ד ה ו ז מ״י שס הל' ד טוש״ע שס סעיף י:

לעזי רע"י

צינגל"ש [צינגל"א].
 חבק (רצועת בטן
 של הסוס וכיו"ב).
 פוטר"ל [פייטר"ל].
 חבק (חלק מהרתמה
 ששמים על חזה האתון).

רבינו גרשום (המ

[illegible]